SVERIGE

PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET

UTLÄGGNINGSSKRIFT nr 337 227 int CI F 25 b 21/02 KI, 18 a 20

Plans, or 16079/69

Inkom den

24 XI 1969

Giltighetsdag den

24 XI 1969

Ans: eliment tillgenglig den

25 ¥ 1971

Ans. utlagd och utläggningsskriften publicered den

Prioritet ej begärd

2 VIII 1971

ALIMÄNNA SVENSKA ELEKTRISKA AB, VÄSTERÅS Uppfinnare: M Widakowich, Bronma Ombud: B Öhman Termoelektrisk värmepump

Föreliggande uppfinning avser en termoelektrisk värmepump, innefattende ett termoelement, bestående av en kropp av ett halvledande material, som är anbringat mellan en första och en andra termobrygga i god elektrisk och termisk kontakt med dessa, varvid termobryggorna är utbildade som värmevärlingsorgan, och tryckalstrande organ är anordnade att på termobryggorna utöva en mot halvledarkroppen riktad kraft. Anordningar av detta slag är väl kända och kan användas för överföring av värmeenergi från ett medium till ett annat. En anordning för kylning av en luftström kan t.ex. bestå av en vägg av isolerande material, vilken är försedd med genomgående hål, i vilka termoelementen är enbringade. Varje element är på den ena sidan av väggen termiskt och elektriskt förbundet med en termobrygga och på den andra siden av väggen med en annan termobrygga, och detta på sådant sätt att varje termobrygga står i kontakt med två element. Av dessa båda element är alltid det ena P-ledande och det andra N-ledande. Elementen och bryggorna utgör härigenom i elektriskt avseende en seriekoppling. Om en likström bringas att flyta genom denna koppling. flyter den alltså i tur och ordning genom en brygga, ett P-element, en brygga, ett N-element, en brygga, ett P-element osv. Därvid strävar elementen ett alstra en temperaturskillnad mellan bryggorna på sådænt sätt att bryggorna på väggens ena sida (den varma sidan) får högre temperatur än bryggorna på den andra sidan (den källa sidan). Termobryggorna är på känt sätt utformade som värmeväxlingsorgan, t.ex. med kylflänear för värmeutbyte med den omgivande luf-

Dupl. kl. 21 b:27/02

BEST AVAILABLE COPY

337227

5

10

15

20

25

30

35

2

ten. Den luftström som skall kylas bringas att passera förbi kylflänsarna på den kalla sidan och avger värme till dessa. Värmen transporteras genom elementen till bryggorna på den varma sidan och avges där till en kylluftström.

Som värmenyptagande eller -avgivande medium kan givetvis på endera eller båda sidorna andra gaser, vätskor eller fasta kroppar användas.

Det är väl känt, att termoelementen, vilka kan bestå av en eller flera halvledarkroppar, ofta inlödda mellan bricker eller klotsar av koppar eller dylikt, genem lödning kan förbindas med termobryggerna på ömse sider en elementet. Härigenem erhålles ett mycket lågt elektriskt och termiskt övergångemetstånd mellan element och resp. brygga. Flera nackdelar finns emellertid. Tillverkningen av en enhet med ett större antal element blir komplicerad
på grund av de många lödningarna, vilka äger rum på svåråtkemliga ställen.
Ett utbyte av ett enda havererat element blir svårt eller emöjligt och hela
enheten måste i detta fall kasseras eller utsättas för en komplicerad och
tidskrävande dementering med åtföljande reparation och hopmentering. Vidare
utsätts halvledarkropparna vid vibrationer och vid temperaturvariationer på
grund av de stela lödförbindningarna lätt för så stera mekaniska påkänningar
att de förstörs.

Det är vidare väl känt, att dessa nackdelar kan helt undgås eller väsentligt minskas genom att slopa de lödda förbindningarna och i stället anbringa termoelementen i tryckkontakt med termobryggorna, dvs. anordna t.ex. bultorgan,
som klämmer fast værje element mellan två bryggor. Härlgenom kan en mycket
stabil uppbyggnad fås, vilken är lätt att montera vid tillverkningen och
lätt att demontera för utbyte av ett havererat element. I det senare fallet
behöver dessutom för byte av ett element endast en termobrygga losstagas.
Vidare utsätts elementen endast för tryckpåkänningar, vilket de väl tål,
däremot ej för de för halvledarkropparna farliga dragpåkänningarna. Däremot
har en tryckkontakt högre elektriskt och termiskt övergångsmotstånd än en
lödd kontakt, vilket vid många tillämpningar utgör en väsentlig nackdel.

Övergångsmotståndet vid den kalla sidan ger upphov till en elektrisk förlusteffekt, vilken måste kylas bort, dvs. transporteras till den varma sidan, och alltså minskar den tillgängliga totala kyleffekten. Motsvarande förluster på den varma sidan orsakar ett ökat temperaturfall mellan halvledarens varma sida och det på denna sida använda kylmediet och därigenom högre krav på temperaturdifferensen i halvledaren. Det termiska övergångsmotståndet ökar temperaturfallet mellan halvledarelementet och det medium som skall kylas (på den kalla sidan) resp. kylmediet
(på den varma sidan). Därför ökar skillnaden mellan temperaturdifferensen
mellan halvledarens ändar å enda sidan och temperaturdifferensen mellan det
kylda mediet och kylmediet å andra sidan, vilket antingen ökar kravet på den
temperaturdifferens halvledaren måste upprätthålla, eller också minskar den
totala temperaturskillnad som kylanordningen vid ett visst värmeflöde kan
upprätthålla mellan de båda medierna. Det är alltså av stor vikt att i möjligaste mån nedbringa nämnda förluster och temperaturfall, helst med bibehållande av de likaledes väsentliga fördelarna hos tryckkontakten.

5

10

15

20

25

30

35

Vid en kylanordning enligt uppfinningen uppmås detta resultat i hög grad och på ett oväntat och förut ej känt sätt. En anordning enligt uppfinningen kännetecknes av att halvledarkroppen är genom lödning förbunden med nämnda första termobrygga, men står i förbindelse med nämnda andra termobrygga endast genom den av nämnda kraft orsakade tryokkontakten, varvid nämnda andra termobrygga är den, som vid drift av anordningen genomflytes av en från halvledarkroppen riktad värmeström. Härigenom fås tryckkontaktens alla fördelar, nämligen en mycket robust uppbyggnad, enkel tillverkning, möjlighet till enkelt utbyte av enstaka skadade element, jämte andra fördelar som nedan skall beskrivas. Vidare bibehålles större delen av de fördelar (låga förluster och temperaturfall) som de på båda sidor lödda elementen har. Man skulle kumma vänta sig att kontakten på den varma sidan borde lödas eftersom denna genomflytes av ett större värmeflöde än den källa sidans kontakt. Det har emellertid oväntat visat sig, att tvärtom lödning av den kalla sidens kontakt ger väsentliga fördelar, bl.a. därför att förlusteffekten i denna kontakt direkt minskar anordningens tillgängliga totala kyleffekt.

De till värmeväxlingsorgan utbildade termobryggorna utföres företrädesvis i aluminium. De bryggor till vilka termoelementen skall lödas måste därvid förses med en för lödning lämplig yta. Exempelvis kan en kopparklots ingjutas eller inpressas i bryggan vid varje element, eller också kan bryggans mot elementet vända yta medelst galvanisering, flam- eller ljusbågssprutning eller på kemisk väg beläggas med ett skikt av zink, niokel, koppar eller dylikt. Vid de bryggor, vilka skall stå i tryckkontakt med elementen föreligger på grund av aluminiums benägenhet att bilda ett oxidskikt på ytan ett motsvarande behov av en lämplig ytbehandling, vilken kan bestå av ett tunt skikt av exempelvis zink, niokel, aluminiumbrons etc.

Ytakikt av beskrivet slag får dock starkt försämrad vidhäftning vid långtidsdrift på grund av korrosion. Korrosionen orsakas av kondens, och uppträder därför endast, eller i helt övervägande grad, på bryggorna på den kalla sidan. Den kan undvikas genom anbringande av en lämplig skyddslack, t.ex. en polyuretanlack. Genom att vid en värmepump enligt uppfinningen elementen är lödda vid de kalla bryggorna kan lackeringen synnerligen enkelt utföras, och görs då efter lödningen, man lämpligen före hopmonteringen.

Vid en tryckkontakt bör lackeringen emellertid göras efter hopsättningen, vilket som regel är svårt eller omöjligt på grund av bristande åtkomlighet. Även om den kan göras har dock en skyddslack av vanlig typ en väsentlig nackdel i det att den förhindrar den vid en tryckkontakt önskvärda rörelse-friheten mellen element och bryggan. Vid en anordning enligt uppfinningen är emellertid en skyddslackering vid tryckkontaktförbindningarna i allmänhet ej nödvändig, eftersom tryckkontakter endast finns vid de varna bryggorna, där inget eller ringa kondens uppträder, och där därför korrosionsproblemen som regel är försumbara. Detta utgör en väsentlig fördel hos anordningen enligt uppfinningen.

Genom tyska utläggningsskriften DAS 1 195 382 är visserligen en termoelektrisk generator känd, vid vilken elementen står i tryckkontakt med de varma och är lödda vid de kalla bryggorna. Vid en sådan generator ligger dock helt andra överväganden till grund för utformningen än vid en värmepump enligt uppfimmingen, eftersom målsättningarna är helt olika. Vidare arbetar den beskrivna generatorn med en temperaturskillnad av en helt annan storleksordning (förbränningsgaser på varma sidan) än en kylanordning enligt uppfinningen, och smärre temperaturfall i kontakterna spalar därför en försumbar roll. Vidare är i nämnda generator ett isolerskikt (31 i fig. 4) anbringat mellan värmeväxlingsorganet 30 och termobryggorna 32 och även jämfört med temperaturfallet i detta skikt torde temperaturfallet i kontakterna vara av mindre betydelse.

Fig. 1 visar en del av en kylanordning enligt uppfinningen. I en vägg 1 av ett lämpligt material med goda värmeisolerande egenskaper och acceptabel styvhet är i genomgående hål halvledarelement anordnade, av vilka två är visade. Vart och ett består av en kropp 2 av t.ex. vismuttellurid, i det ena elementet P-dopad och i det andra N-dopad. Kroppen 2 är på sin ene sida med ett vismut-tenn-lod 3 förbunden med en kopparklots 4, och på sin andra side med ett liknande lödskikt 5 förbunden med en termobrygga 6 (den kalla bryggan) av aluminium, vilken före lödningen för att underlätta denna är belagd med ett skikt av nickel, koppar eller någon annan lämplig metäll, t.ex. genom elektrolys, flam- eller ljusbågssprutning. Efter lödningen belägges lämpli-

5

10

15

20

25

30

35

gen kylkroppen och själva lödfogen med ett skyddsskikt, t.ex. en skyddslåck, varigenom korrosion förhindras. Korrosion uppträder annars mycket gärna just på den kalla sidan, då där oftast p.g.a. kondensation finns fuktighet utfälld. Vid tryckkontakt har det också varit mycket svärt att där förhindra korrosion, då ett skyddsskikt antingen brister p.g.a. rörelser mellan element och brygga eller också hindrar den önskvärda rörelsefriheten. Kopparklotsen 4 står i tryckkontakt med termobryggan 7 på den varma sidan. Den är likaledes utförd av aluminium och dess kontaktyta med kopparklotsen 4 är lämpligen belagd med ett skikt av någon lämplig metall, t.ex. aluminiumbrons. Eventuellt kan samma metaller användas som på den kalla bryggan, men en mycket mjuk metall, som t.ex. indium, har visat sig ge en tryckkontekt med väsentligt lägre elektriskt (och termiskt) övergångsmotstånd än de metaller som tidigare nämmts. Toke visade tryckorgan, t.ex. en bult med fjäderelement på varje sida om varje halvledarelement, ger den nödvändiga tryckkraften (antydd med F i fig.) och håller samman enhetens alla element och bryggor till en mycket robust och i huvudsak självbärande enhet. Bryggorna 6 och 7 är försedda med kylflänsar. Den luftström, som passerar förbi de kalla bryggorna 6 på skivans i fig. undre sida avger värme till dessa, varvid luften kyles. Denna värme avges tillsammars med förlusteffekten via de varma bryggorna 7 till en förbi dessa på skivans övre sida flytande kylluftström, som därvid uppvärms. Termohryggorna kan givetvis alternativt vara utformade för värmeutbyte med flytande medier eller festa kroppar.

Eventuellt kan ett icke hårdnande skyddsskikt, t.ex. kiselgumni, anbringes på termobryggorna 7 på den varma sidan för att få ett skydd mot trots allt eventuellt uppträdande korrosionsproblem. Detta skyddsskikt måste appliceras efter hopmonteringen, vilket på grund av bristande åtkomlighet kan erbjuda väsentliga problem.

Enligt en utföringsform av uppfinningen kan emellertid den isolerande väggem 1 utföras som en sandwichkonstruktion av t.ex. två tunna skivor av glasfiberammerad plast med mellanliggande isolerande fyllnadsmaterial. Vid monteringen anbringas de båda nämnda skivorna på plats mellan termohryggorna, men utan fyllnadsmaterial. Skivorna, som tillsammans har ringa tjocklek, kan då efter monteringen föras mot den ena eller andra hryggan, vilket ger god åtkomlighet för anbringande av de nämnda skyddsskikten. Till slut föres skivorna isär och ett skumplastmaterial sprutas in mellan dem och får stelna (härda), varvid en vägg med god hållfasthet och goda isolerande egenskaper erhålles.

En annan utföringsform av uppfinningen visas i fig. 2, där hänvisningsbeteckningarna överensstämmer med de 1 fig. 1. Enligt denna utföringsform utföres varje kylkropp 6 på den kalla sidan med en ansats 6' mitt för varje halvledarelement. Ånsatsen har i huvudsak samma tvärsnitt som det hål i väggen
1, i vilket elementst är anbringat. Dess höjd är så avpassad, att summan av
nämmda höjd och tjockleken av halvledarelementet 2, 3, 4 är något större än
tjockleken hos väggen 1. Ånsatsens övre yta förses på tidigare känt sätt
med ett för lödning lämpligt ytskikt, eller eventuellt med en inpressad,
ingjuten eller fastlödd kontaktkropp, t.ex. av koppar. Alternativt kan ansatsen inpressas i eller ompressas med en ihålig hätta av t.ex. koppar, vilken då omsluter ansatsens mot halvledarelementet vända yta samt åtminstone
en del av ansatsens sidoytor. Denna utföringsform ger ökad hållfasthet och
minskad deformationsrisk hos ansatsen, vilket kan vara önskvärt på grund av
den vid tryckkontakt nödvändiga stora tryckpåkänningen. Eventuellt kan hela
ansatsen utgöras av en vid kylkroppen 6 fastlödd kopparklots.

Ansatsens tvärsnitt görs lämpligen något större än halvledarelementets tvärsnitt, vilket ger ett gott skydd mot skadliga påkämningar på halvledarkroppen 2 under monteringen.

Vid montering löds lämpligen först elementen 2, 3, 4 vid ansatserna 6' med hjälp av ett lämpligt lod 5. Ansatsen 6' och eventuellt elementet kan därefter förses med ett skyddsskikt på deras vid lödstället belägna ytor, t.ex. en polyuretanlack. Lärefter anbringas kylkropparna 6 med ansatserna 6' och elementen 2, 3, 4 införda i hålen i väggen 1. Genom att dels ansatsens tvärsnitt är något större än elementets, dels ansatsen möjliggör att kontaktklotsen 4 kan göras mycket tunn, exempelvis 0,5 - 1 mm, blir påkänningarna på halvledarkroppen 2 små eller inga under införandet, vilket eliminerar en vid tidigare konstruktioner ej ovanlig felkälla. Efter denna operation skjuter kontaktklotsens 4 övre yta ut ovanför väggens 1 övre yta och är mycket lätt åtkomlig för den noggranna rengöring som är väsentlig för erhållandet av en god tryckkontakt. Detta är en väsentlig fördel jämfört med sådana tidigare kända konstruktioner där tryckkontaktytan är belägen inuti väggen. Till sist anbringas kylkropparna 7 på den varna siden medelst de tryckalstrande organen 1 tryckkontakt med kontaktklotsarna 4.

Konstruktioner är tidigare kända, där mellan båda kylkropparna 6 och 7 och halvledarkroppen 2 finns ungefär lika höga ansatser eller kontaktklotsar, varvid själva halvledarkroppen alltså är belägen ungefär mitt i väggen. Förutom de tidigare nämnda fördelarna med utföringsformen enligt fig. 2 (inga eller små påkänningar vid montering, möjlighet till enkel rengöring av tryckkontaktytan) uppvisar denna utföringsform jämfört med dessa tidigare kända konstruktioner följande väsentliga fördelar.

Dels erhålles kortast möjliga väg på den varma sidan för den elektriska strömmen, som i regel är hög (hundratals empere). På grund av den lägre temperaturen på den kalla sidan är resistiviteten där ej oväsentligt lägre, och man erhåller alltså minsta möjliga strömvärmeförluster.

- Dels erhålles kortast möjliga väg på den varma siden för värmeströmmen, som på den varma sidan är mycket högre (pumpad effekt plus förluster) än på den kalla sidan (endast pumpad effekt). Härigenom uppnås lägsta möjliga värde på det av värmeströmmen orsakade skadliga temperaturfallet i kylkropparna (inklusive kontaktklotsar).
- 10 Kylkropparna 6 pressgjutes eller dylikt lämpligen vid anordningen emligt fig. 2 i ett enda stycke tillsammans med ansatserna 6' av aluminium eller någon lämplig lättmetallegaring.

15

lämpligen utföres anordningen så, att ett stort antal termoelement blir seriekopplade, och anslutes till en likströmskälla. Dennas polaritet väljes därvid så att de termobryggor, vid vilka elementen är lödda, utgör de kalla bryggorna.

PATENTKRAV

- 1. Termoelektrisk värmspump, innefattande ett termoelement, bestående av en kropp (2) av ett halvledande material, som är anbringad mellan en första (6) och en andra (7) termobrygga i god elektrisk och termisk kontakt med dessa, varvid termobryggorna är utbildade som värmeväxlingsorgan, och tryckalstrande organ är anordnade att på termobryggorna utöva en mot halvledarkroppen (2) riktad kraft, känne tecknad därav, att halvledarkroppen är genom lödning förbunden med nämnda första termobrygga (6), men står i förbindelse med nämnda andra termobrygga (7) endast genom den av nämnda kraft orsakade tryckkontakten, varvid nämnda andra termobrygga (7) är den, som vid drift av anordningen genomflytes av en från halvledarkroppen riktad värmeström.
- 2. Termoelektrisk värmepump enligt patentkrav 1, känne tecknad därav, att en kontaktklots (4) av en metall med god elektrisk och termisk ledningsförmåga är anbragt mellan halvledarkroppen (2) och den andra termobryggan (7).
- 3. Termoelektrisk värmepump enligt patentkrav 1, känne tecknad därav, att en skyddslack är anbringad på den nämnda första termobryggan (6) invid halvledarkroppen.

- 4. Termoelektrisk värmepump enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d därav, att ett skikt av indium är anbringat mellan nämnda andra termobrygga (7) och halvledarkroppen (2).
- 5. Termoelektrisk värmepump enligt patentkrav 1, känne tecknad därav, att ett skyddsskikt av ett icke hårdnande material, såsom kiselgummi, är enbringat på nämnda andra termobrygga (7) invid halvledarkroppen (2).

ANFÖRDA PUBLIKATIONER:

Sverige 200 272 (17 a:20)
Tyskland 1 040 054 (17 a:20)
USA 3 302 414 (62-3), 3 360 942 (62-3), 3 412 566 (62-3)

